

Veitikka 01/05

Toimitus

Päätoimittaja

Tiima Ranto

Taitto

Antti Kiviranta

Tunnelmanluojat

Toimitus

Sanna Jämsä

Elina Kivelä

Antti Kiviranta

Soile Lahtinen

Iikka Mattila

Anni Mäkelä

Annika Perttula

Heljä Pietilä

Ville Pohjonen

Emmi Ristola

Oskari Stenius

Eeva Välikangas

Heikki Hartikka

Iikka Mattila

Lauri Pelkonen

Tiina Ranto

Marjo Ryttilahti

Eeva Välikangas

Kuvitus

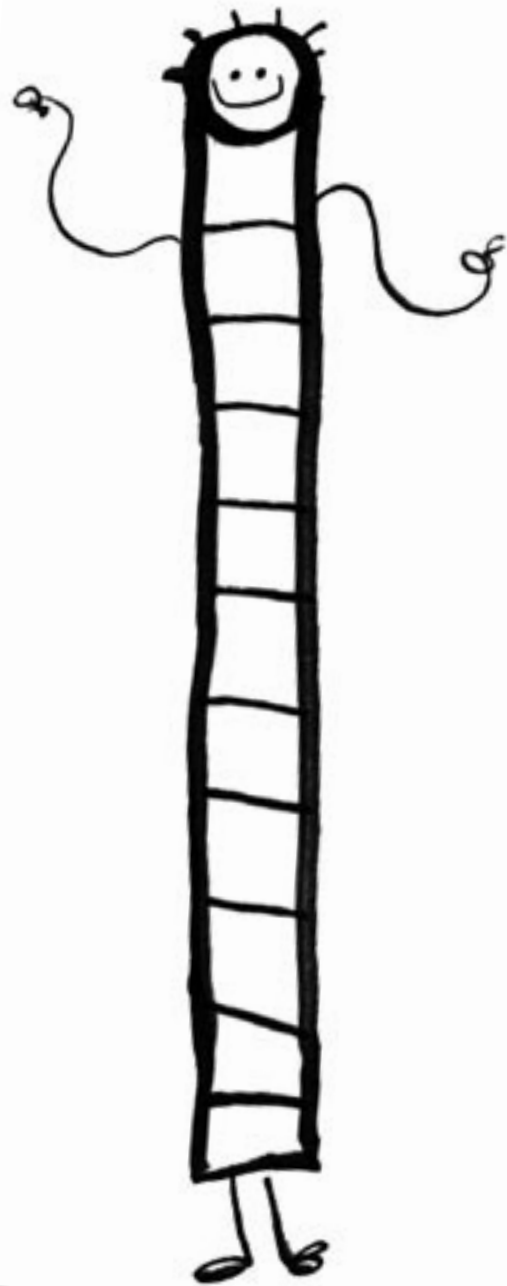
Omega

Kansi

Kiitokset

Ymmärtäväiselle vahtimestarille

Jimille, hevikerholle ja ”paranoidpojille”

Päätoimittajalta

Aurinkoista kevättalvea kaikille! Uusi vuosi on jo aikoja sitten käynnistynyt vauhdikkaasti ja tuonut mukanaan lukuisia uusia asioita. Myös Veitikassa on tapahtunut muutoksia. Lehteä huikeat kolme vuotta luotsannut Eeva keskittyy nyt muiden abien mukana yo-kirjoituksiin, ja minulla on ollut ilo ja kunnia astua päätoimittajan suuriin saappaisiin.

Saanan siis esitellä: uusi päätoimittajanne on pirtsakaksikin kutsuttu ökö Kärämäeltä. Alkusyksy meniikin siihen, että selitin ihmisille, mikä paikka Kärämäki oikein on. Voisin tässä vielä viimeisen kerran toistaa kaikille tietämättömille: Kärämäki on piippolalaisten väitteistä huolimatta Suomen oikea keskipiste ja sijaitsee n. 120 km Oulusta nelostietä pitkin etelään. Moni teistä on varmasti ajanut niiden kolmen peräkkäisen liikenneympyrän läpi mennessään esimerkiksi Jyväskylään. Kärämäen pitäisi olla tuttu nimi sivistymättömimmillekin viimeistään Paanukirkon ja Suomen ainoan hullunlehmäntautitapauksen yhteydessä.

Harvinaisista taustoistani huolimatta eksyin siis tänne Lyseoon ja olen kotiutunut vallan mainiosti. Lyseossa viihtyminen on pehmentänyt muuttoa Ouluun, joka edelleen vaikuttaa hieman kummalliselta paikalta hajuineen ja kummallisine murteineen. Joka tapauksessa en ole katunut Lyseoon tuloani, ja siitä saavat kunnian kaikki ne opiskelijat ja opettajat, jotka luovat tämän ainakin minun mielestäni rennon ja mukavan ilmapiirin. Syyslukukausi meni ohi todella nopeasti ja kevätpuoli tuntuu kuluvan vielä sutjakkaammin.

Aikaa löytyy kuitenkin aina koulussamme huiman suosion saavuttaneelle Veitikalle. Käsissänne oleva uusin numero onkin täynnä yhä omituisempia mutta ah, niin rakkaita kuulumisia koulustamme palauttamaan teidät takaisin tunnelmaan pitkän ja raskaan talviloman jälkeen!

Tiina Ranto,
päätoimittaja

Sisältö

Toimitus	2
Päätoimittajalta	3
Veittenterä	4
Novelli: Kuuma vesi	5
5 paikkaa joita et Oulussa tuntenut	6
Kolumni	7
Automaattiasiaa	8-9
Lyseolaissyndrooma	10-11
Jimin haastattelu	12-13
Sarjakuva: Henna finlandojin!	14
Naisen unelmia	15
Sisäinen opettaja -testi	16
Pakina	17
Meitä ei keisarit enää hoivaa	17
Kirjakauhua ja pölyä	18
Kamppailu musiikkiluokan herruudesta	19
Sodassa, rakkaudessa ja koulunkäynnissä	20
Sisäinen opettaja -testin tulokset	21
Askartelunurkka	22
Viimeiset sanat	23
Sarjakuva: Abi-mies	24

Veittenterä

Veittenterä peilaa lyseolaisten arkea

1. Shakkiruutulattia

Upea tilaisuus yhdistää Go ja liikunta. Todettiin kohan 1800-luvun tutkimuksissa huimauksen edistävän oppimista?

2. Kaleva

Lyseo on kovaa vauhtia valtaamassa myös lehdistön. Lyskalaisilta näytettävät hoituvan niin toimittajan hommat ja kuvaus kuin jutun aiheena oleminenkin.

3. Korruptio

Tipattoman tammikuun aiheuttama ahdistusko on ajanut kieltenopettajat jakamaan karkinmuotoisia lahjuksia tähän saakka niin turmeltumattomille opiskelijoille?

4. Käytävätaiteilijat

Jonglööripallot palasivat käytäväkuvaan vuoden tauon jälkeen. Pisara suurkaupunkitunnelmaa piristää niin sinnikkään aherruksen kuin vähemmän ahkeranakin opiskelun keskellä.

5. Tätibakteereja?

Mitä tarkoittaa valtaisa keski-ikäisten ihmisten invaasio ruokalaan ruokailujen välisen tunnin aikana? Onko sitä syytä pelätä? Senkö takia lyseolaiset karttavat paniikinomaisesti myöhäisempää ruokailua, ja puoli yhdeltätoista opiskelijoiden rynnäkkö yltää parhaimmillaan vahtimestarin kopille asti ja kasvisruokajono kiertyy nätisti rusetille tyttöjen wc:n edessä?

6. Sillä silmällä

Opiskelijat voivat vain toivoa, että Suomen Fab5 pelmahtaa Lyseolle ja järjestää yhden elämän kuntoon vieden pois kulahtaneet olemuksen ja tuoden tilalle kevätmuodin raikkaat tuulahdukset.

7. Bisketti

Uusi kahvilasukupolvi on vyöryen korvannut huonoille teille ajautuneen: scrabble-, puusti- ja kaakaokulttuuria harrastetaan taas terhakasti koulun jälkeen, hyppytunneilla ja etenkin kavereiden hyppytunneilla.

9. No more shuffling

Jim pakeni Helsinkiin, ja Lyseo menetti opettajakunnan komistuksen myötä myös ainutlaatuisen sven-gaavat englannintunnit. Näkemiin ”Gentle Jimbo”, 70-luku ei kuole koskaan.

10. Kuudestasadasta seitsemäänsataan yksilöä, jokseenkin yleinen

Kuinka monta korttelinväliä pystyt arkipäivänä kulkemaan Oulun keskustassa törmäämättä yhteenkään lyseolaiseen?

Sofia

Novelli: Kuuma vesi

Eräässä huvilassa ei ole ihmistä, jonka suru laimenisi pienen laiturin liplatukseen vettä vas-
ten. Sinne on muuttanut nainen. Hänen vii-
meiset sanansa ennen lähtöä olivat: ”Kaatakaa
kuuma vesi järveen.”

Kaupunki kahdenkymmenen ja viiden ki-
lometrin päässä oli kaaoksessa. Joka puolella oli
naisen muotokuvia. Kerrostalon kokoisia silkki-
julisteita, moottoritiehen maalattu profiili pu-
naisella. Alla lukee: ”Milloin tulet kotiin?”

Ryhmä miehiä uima-asuissa on kokoontu-
nut uimahallille. Kukaan ei ui tai puhu, mutta
yhtenäisyys hehkuu piirin ympärillä. Nyt voi
vain odottaa.

Sade jäi kaupunkiin. Kolme miestä juoksi
ottamaan ensimmäiset pisarat vastaan läpi kui-
vien saunojen ja suihkujen. Yksi punaisessa, yksi
valkoisessa, yksi sinisessä. Kylmät pisarat saivat
punaisen juoksemaan, valkoisen nauramaan,
sinisen huutamaan. Maalit eivät sulaneet, eikä
silkkijulisteita poltettu lämpimiksi.

Punaiset tai harmaat hiukset, kukaan ei saa-
nut enää selvää. Hän oli hyvin rikas perijätär.
Kaupungin vesitorni käytettiin huvilan laitu-
riin, eikä kukaan selviä ilman kuumaa vettä.

Nainen palaa viikon jälkeen kaupunkiin
punaiseen pukeutuneen juoksijan reppuselässä.
Kukaan ei voi käydä kuumassa suihkussa. Mie-
het ja nainen asuvat uimahallissa, yhtenäisyys
hehkuu piirin ympärillä, kuivuneet altaat täynnä
bakteerien tappamiseen käytettyä ainetta.
Nyt voi vain odottaa.

Mies palaa viikon jälkeen kaupunkiin pu-
naiseen pukeutuneen juoksijan reppuselässä.
Kukaan ei voi käydä kuumassa suihkussa. Nai-
set ja mies asuvat uimahallissa, yhtenäisyys heh-
kuu piirin ympärillä, kuivuneet altaat täynnä
bakteerien tappamiseen käytettyä ainetta. Nyt
voi vain odottaa, että joku herää unestaan.

Ellive Snogohop

5 paikkaa joita et Oulussa tuntenut

(Vaikka ehkä niin luulitkin)

1. Talvinen tori.

Siellä on kylmä ja paljon lunta, eikä yhtään ihmistä. Niinhän sitä voisi aluksi luulla. Tori kuitenkin paljastaa uusia puolia vähän lähemmällä tutkailulla. Keskelle toria, suunnilleen siihen kohtaan missä kesällä on t-paita myymälä, on jäädytetty luistelukenttä. Mikä olisikaan mukavampi treffi-idea, kuin viedä tyttö luistelemaan kuten ennen vanhaan. Jatkoille voisi mennä vaikka Tervasoituun siihen ihan viereen, tai jos tarpeeksi nälkä tulee, Kauppahallin kahvilasta saa 3,40 eurolla riisipuuroa ja rusinasoppaa. Vielä kun saataisi Oulun kaupunki järjestämään kunnan rusettiluisteluilta, vaikka näin juhluvuoden kunniaksi.

2. Oulun Formula Center.

Paikka sijaitsee Oulun Alppilassa ja on yksi Suomen ensimmäisistä sisämikroautoradoista. Autot ovat mallia Dino Leisure ja ovat varustetut Honda GX 200 cc, 6,5 hv:n tehoisin moottorein ja automaattivaihteistoin, mitä ikinä se tarkoittaakaan. Sisäkarting autoilla pääsee rälläämään 55 km tunnissa ja ”jokaisen auton jokainen kierrosaika mitataan sadasosan tarkkuudella”. Vau! Kuinka kukaan voisi vastustaa moista? Varoituksen sanana, että päästäkseen nauttimaan vauhdin huumasta pitää varautua maksamaan 10 euroa 12 minuutilta. Parasta siis ottaa kaikki irti. Samassa paikassa toimii myös Megazone-kaupunkilasertaistelupeli. Juuri se. Mutta eikö elämässä pidä kokeillakin kaikkea, vähän varauksella tosin.

3. Oulun Yliopiston Eläinmuseo.

Kiinnostaisiko rentouttava sunnuntai-iltapäivä täytettyjen susien, säilöttyjen lapamatojen ja muiden kiehtovien eliöiden kanssa? Ilmeisesti jotakuta kiinnostaa, sillä eläinmuseo on avattu jo vuonna 1960.

Kirjoittajan mieleen palaa nostalgisia muistoja suloiselta -90-luvulta, jolloin maailman coolein juttu oli valaan luu museon aulassa, ja se kuuluisa kaappi

täynnä loisia, joita ihmisestäkin saattaa löytyä. Toisaalta nyt kun tarkemmin ajattelen, taitaa olla Lyseon biologian luokka viisitoistakin yhtä hyvin varusteltu... Museoon ei ole sisäänpääsymaksua, ja sisäänkäynti on Pallon luona. Ja tietysti, muistatthan myös, että ”Museo ottaa mielellään vastaan havaintoja erilaisista luontoon ja eläimiin liittyvistä asioista sekä tarjoaa tietoa myös sisätilojen tuholaisista ja kotien kutsumattomista vieraista”.

4. Oulun kaupungin kirjastot.

Jos olet aina luullut, että kirjastossa on vain kirjoja, olet pahasti väärässä. Kirjasto ei ole vain lainauskeskus. Se on paljon enemmän, ainakin nettisivun www.ouka.fi/kirjasto/palvelut/index.html mukaan. Sivut kulkevat otsikon ”Kirjaston palvelut A-Ö” alla. Ja sitä se todella onkin. A:n kohdalla on muun muassa asianajajapäivystys, mitä ainakaan minä en henkilökohtaisesti lähtisi kirjastosta ensisijaisesti etsimään. H:sta löytyy henkilökunta, j:stä juhlapyhät ja aatot, joiden et varmasti tiennyt kuuluvan kirjaston palveluihin. Listasta löytyy myös kirjastokortti, lapset ja nuoret, maksut, osoitteenmuutos, yhteystiedot ja jopa televisio. Listan perusteella näyttääkin siltä, että kirjastoinstituutio on valloittamassa koko maailman. Beware.

5. Maanalaiset (=epäilyttävät) kaupat.

Maanalaiset kaupat ovat juuri niitä, joihin viettää epämääräinen betoniramppi joiden yläpäästä löytyy pahvilappu, johon liikkeen funktio on kirjoitettu. Vaikka tässä vaiheessa tekisi mieli juosta äkkiä takaisin Rotuaarille, malta mielesi. Nämä niin kutsutut ”kellariliikkeet” vaativat asiakkaalta vähän uhkarohkeutta, mutta ehdottomasti palkitsevat niihin uskaltautuvat. Nyrkkisääntö onkin, mitä rähjäisempi liike, sitä parempi. Juuri näistä luolista yleensä löytyy se, mitä olet aina etsinyt. Ne ovat piilossa, siksi juuri sieltä kannattaa etsiä. Kokemusta on.

Inna

6

Veitikka 01/05

Kolumni

Perunamiehestä avohoitopotilaaksi

– häpeilemätön tilitys

Vapaaehtoistyö on hirveä asia. Koulun lehden toimitukseen hinataan tiedottomia ja sinisilmäisiä res-sukoita, joilla ei ole havainnointikykyä ympäristöstä puhuttaessa ja tehtäväksi annetaan kolumni. Siinäpä sitten nämä ressurkat kihisevät itsekseen, kun kalenterin näyttämä päivämäärä sattuu olemaan deadline ja inspi-raatio puuttuu. Jaa että kolumni pitäisi tehdä? Tulkoon siis kolumni ja valaiskoon maan.

Kolumnit ovat yleensä niitä turhakkeita, joilla täytetään lehden summittaiselta sivulta löytyvä tyhjä tila. Yleensä niissä vieraillee paidankaulukseensa muti-semassa keski-ikäinen pukumies, jonka mielestä hauki ei ole kala vaan ympäristönsä tapahtumien summa, mutta haluaisi siitä huolimatta saada joskus virvelöityä sellaisen veneeseensä. Tätä stereotypiaa sitten fikset ja luovat lukiolaisihmiset välttelevät loppuun asti, sillä keski-ikäiset pukumiehet eivät vastaa mielikuvaa villistä ja vapaasta nuorisosta. Näin ollen täytyy keksiä kolum-nilleen elämää suurempi aihe ja saada lukijat laulamaan hallelujaata nerokkaiden mietelmien edessä.

Yksi asia on erittäin selvä: kolumnistille ei kan-nata koskaan antaa täysiä taiteilijanvapauksia. Tällöin ympäröivän maailman suuri inspiraatio muotoutuu liian suureksi, hiukset harmaantuvat ja järki lähtee. Maailma on tuhkakuppini! Joka asiasta pitäisi saada sanottua ainakin hieman ja muodostaa samalla vahva pohja tulevalle menestykselle tai vaihtoehtoisesti ra-jattomalle suosiolle. Liika on kuitenkin aina liikaa ja aiheet kumoavat lopulta toisensa. Viimeinen vaihtoeh-

to on valittaa kolumnien kirjoittamisen vaikeudesta ja sanoa lopuksi kaikki yhdellä kertaa.

Koska kolumnin kirjoittaja on tottunut välttele-mään vastuuta ja pääsemään mahdollisimman vähällä, se viimeinen vaihtoehto on suosituin tälläkin kertaa. Näin ollen vietetään hetki kirjallisen vapaan assosiaati-on parissa:

Lyseon shakkiruutulattia saa silmät harittamaan hetkittäin epämiellyttävästi. Ruokalan jätevaunussa ei ole minkäänlaista logiikkaa ja pelkään vielä joku päivä epähuomiossa nieleväni ruokailuvälineeni ja pyyhki-väni suupieleni tarjottimenkulmaan. Henkselit ovat aikamme paukkuvia sankareita ja niitä arvostetaan aivan liian vähän. Liukkaat kadut ovat hauskoja niin kauan, kunhan niillä ei kaadu. Harmillista, että spi-taalialia ei enää esiinny kovinkaan paljoa luonnossa, sillä se olisi varmasti hassunnäköinen tauti. Euroviisut ovat kansallisen häpeän ruumiillistuma. Kahvi on viisasten juomaa, mutta kahviporot hengitysteissä eivät tunnu mukavalta. Suomessa pitäisi olla enemmän miehiä ni-meltä Pablo.

Kerrotaan tähän loppuun vielä se pieni salaisuus, että kolumni tulee luetuksi vain, jos sen otsikko herät-tää huomiota tai hämmästyttää. Tästä faktasta johtuen kolumnin otsikko on se, mikä on. Hyvinhän tuo näyt-tää lukijoita vetävän puoleensa.

eliene

Automaattiasiaa

Rakas koululehtemme Veitikka lähetti huippukoulutetut ja uteliaat kulinaristitoimittajat selvittämään mistä lukiosta saa parhaat kahvit ja kaakaot ja mistä saa mitään herkkua. Lukioita on arvostelussa mukana vain kolme, koska toimittajien budjetti ei riittänyt useampaan kohteeseen [varmaan siitä syystä, että oli pakko saada se kallis suklaapatukka sieltä Ärrältä].

Aloitimme tietenkin lähimmästä kilpailijasta eli Kuusiluodon lukiosta. Kuusiluodon kahviautomaatin tarjonta oli melko rajoittunutta; kukaan ei saanut teetä. Hinnat olivat keskitasoa, suunnilleen kaikki maksoi 50 senttiä.

Kahvi, siis tavallinen sumppi on yksinkertaisesti hirveää! Mietonakin (sokerin ja kerman) kanssa se oli aivan kamalaa. Yksinkertaisesti en toivoisi tätä edes pahimmalle viholliselleni...tai no ehkä. Älkää kuitenkaan ITSE sitä juoko. Pysykää kaukana heikoista jäistä ja Kuusiluodon kahvista! Kahvi tienasi itselleen 0.5/5

Kaakao, tämä suklainen ihana juoma oli maultaan dumlemainen, voisi melkein korvata suklaapatukan. Vaahto oli hiukan latteaa mutta toimi kuitenkin kiihittävästi lisäpiristeenä. Ikävä kyllä kuppiin jäi vähän liikaa tilaa, eikä juoma sekoittunut tasaisesti, nähtävissä oli kupin pohjalla pieniä murusia. Jos ei itse älynnyt sekoittaa kaakaota, maku oli yllätyksellisen vahvaa mitä lähemmäs pohjaa tultiin. Kuitenkin kaakao sai mainiot 4.5 /5

Cappuccino, tämä kaakaon ja kahvin sekamuoto oli mietoa vaikka valittiin vahvin mahdollinen. Jostain syystä se myös tuoksui epäilyttävän paljon kaakaolle, vähän liikaakin. Ulkonäkö hiukan arvelutti toimittajiamme, mutta cappuccino meni paremman puuttesa. Hintana oli 50 senttiä, mikä oikeastaan on kallein hinta minkä moisesta suostuisi maksamaan. Cappuccino sai tyydyttävät 3 /5

Limsat ovat aina muotia. Kuusiluodossa oli tavaliset kokikset ja fantat mitä Lyseoltakin löytyy. Paitsi oli pieni erikoisuus sielläkin; Kuusiluodon tarjontaan kuului myös energiajuoma Battery-tölkit. Huomaameko tässä jonkun pienen piilomerkituksen? Hintaa oli 1,4 eurosta 2,2 euroon. 4.5/5

Karkkiautomaatti oli puhtaasti karkkia. Mars, snickers, twix ja kaikki muut tutut olivat paikalla. Hinnat vaihtelivat 70 sentistä 90 senttiin. Kohtalaisen kallista, mutta elämä on. 3.5/5

Seuraavana kohteena oli eksoottinen Ranskan Rivieran...siis, Madetojan musiikkilukio, Lyseon pahin kilpailija. Madetojalla ei ollut automaatteja vaan heillä on se pieni soma kahvio, jota sekä lukiolaiset että yläastelaiset käyttävät. Paikan päällä pohdimme hintoja, jotka sai selville vasta kun meni kassalle kysymään paljonko mikäkin maksaa. Sekavat hinnat aiheuttivat hiukan päänsärkyä.

Kaakao, hinta on epävarma. Toimittajiemme edessä oli uusi haaste, kun huomasimme, että pitää ihan itse kyetä ottamaan itselleen kuppi, kuumaa vettä [ja maitoa jos halusi lisätä sitä] ja vielä kaakaojauhe pussi päälle päätteeksi! Ja jos se ei ollut vielä tarpeeksi hankalaa, niin piti vielä itse kyetä avaamaan pussi ja sekoittamaan juoma! Maku oli kuitenkin herkullinen (saattoi johtua siitä, että lisäsimme 1/2 kuppia maitoa kaakaon). Tietenkin söimme myös leivoksen, joka oli suussa sulava ja hinnaltaan kohtuullinen. Madetojan kaakao & leivos yhdistelmä sai 3.5/5

Madetojan kahvi oli paikallaan seissyttä, todennäköisimmin aamusta asti. Eivätkö madetojalaiset ymmärrä hyvän kahvin päälle? Sentään he jotain ymmärtävät, nimittäin heillä oli tarjolla teetä. Pussiteetä, mutta sekin on parempi kuin ei mitään. Tosin tee ei maistunut juuri millekään, eikä hunajaa kahvilassa

ollut tarjolla. Haalea vesikään ei pelastanut tilannetta. Kuitenkin tee menetteli siinä määrin, että se sai mukavat 3/5

Ah, viimeisenä, muttei vähäisimpänä on tietenkin rakas Lyseomme. Lyseon kahviautomaatti on monien suosiossa ja ehkä tämä selventää miksi. Cappuccinolla aloitamme tässä koulussa. Se maksaa 70 senttiä, ja se on täysi kuppi eli saat sitä mitä tilaat. Vaahto on aivan ihanaa ja kahvi on lämpötilaltaan sopivaa. Ei liian kaakao- tai kahvimaista. Justiiinsa maukasta. Cappuccino sai mahtavat 4.5/5

Automaatin tee oli sopivan lämmintä, maukasta ja piristävää. Vajahtava, mutta nautittava kuppi. Hintakin oli paikallaan, 50 senttiä. Tee sai kivat 3/5

Kahvi Lyseollamme on maukasta ekstra kermalla ja sokerilla. Sopivan lämpöistä, ei hullumpaa. Ja kahviinkin sai mukavat 4/5

Karkkiautomaatin hinnat vaihtelevat 70 sentistä 1,65 euroon. Tarjonta on laaja; karkkia, pillimehua, leipää ja kaikkea muuta mitä pikkuiset lyseolaiset tarvita. Limsa-automaatissa on ne tavalliset, ja hinta on 1,4 euroa eli kohtuullista.

Joten toisin sanoen voisimme koko arvostelun laittaa näin: Lukioden paras kaakao oli Kuusiluodossa, cappuccino ja kahvi olivat Lyseossa [luonnollisesti] parhaimpia. Ja Madetojalla oli leivokset.

Miss D

Raadin tuomio:

Kuusiluodon kahvi

Kuusiluodon kaakao

Kuusiluodon cappuccino

Kuusiluodon limsat

Kuusiluodon karkit

Madetojan kaakao & leivos

Madetojan tee

Lyseon cappuccino

Lyseon tee

Lyseon kahvi

Lyseolaissyndrooma

- Kun et enää opiskele eläksesi vaan elät opiskellaksesi -

Hikoilet. Selkään sattuu. Käsiä vapisuttaa. Jalat eivät kannu. Suuta kuivaa. Ajantajusi on kadonnut. Opettajat ovat olentoja heti jumalasta seuraavana. Sinun luullaan pitävän aurinkolaseja vain mustien silmäalusiesi tähden. Kysymykseen “Mitä kuuluu?” vastaat “konsukiepre”, “ausbeimitnachzeitvonzu” tai jotain muuta yhtä henkevää.

Tunnistitko itsesi? Sinun on aika myöntää tosiasia: sairastat vakavaa sairautta, joka aiheuttaa vakavia terveydellisiä haittoja, jotka johtavat joskus jopa pysyviin, useimmiten henkisiin vammoihin. Tosin m. pysyviä selkärangan vääntymiäkin on havaittu. Älä kuitenkaan hätäänny. Sinulla on vielä mahdollisuus pelastaa itsesi ja samalla myös lähipiirisi (kukapa jaksaisi keskustella ihmisen kanssa, joka vastaa kysymyksiin latinan akkusatiivin päätteillä?). Seuraavassa esittelemme sairauden yleisimmät oireet ja niihin suositellut ja hyviksi todetut hoitokeinot.

Oire nro 1 - Kipeä selkä, mahdollisesti myös muut särkevät ruumiinosat

Syy vaivaan on selkeä: koululaukkusi, ennen kaikkea sen sisältö. Tarvitsetko tosiaan samana päivänä kaikkia lukuvuoden aikana käyttämiäsi kirjoja? On toki mukavaa vaikuttaa älykkäältä lukien käytävällä fysiikan kasikurssin kirjaa vaikka oikeasti käykin vasta kurssia yksi, mutta nko se tosiaan kaiken sen vaivan arvoista? Voit alkaa vieroittautua tavastasi vähitellen. Yksi kirja vähemmän laukkuun kerran viikossa, ja kas: kuukauden parin päästä et enää kuljekaakaan metrin verran etu- tai sivukenossa.

Oire nro 2 - Harhakuvitelmat

Jokaisen opettajan kädessä karttakeppi vaikuttaa valtikalta ja pyöreän lampun opettajan päälle heijastama valo on kuin sädekehä. Opettajan puhe kaikuu kuin itse ukkosenjumalan ääni ja hänen puheensa saa liikkeelle myrskypilvet, heinäsiikat ja Laanaojan vedet. Hauskaahan se varmasti on, kuvitella äidinkielen opettaja kärpännahkareunuksisessa punasamettisessa viitasassa, mutta siinä vaiheessa, kun se muuttuu mielikuvituksesta joksikin, mihin todella uskot, se on enää pelkästään pelottavaa. Sinun on palattava todellisuuteen. Opettajatkin syövät, juovat ja käyvät vessassa. He eivät ole jumalia tai edes jumalista seuraavalla korokkeella, ja heidän sanomisena eivät välttämättä ole absoluuttisia totuuksia (vaikka he itse niin saattavat väittääkin.) Ota itseäsi niskasta kiinni, palaa takaisin maanpinnalle.

Oire nro 3 - Liian työtaakan haaliminen

Arvosanojen saaminenhan on meidän kaikkien mielestä mukavaa. Mitä enemmän niitä saa, sitä iloisempaan virneeseen vääntyvät pienen lyseolaisen kasvot. Ei silti kannata ottaa kymmentä kurssia jokaiseen jaksoon. Tenttiminen saattaa vaikuttaa hauskalta ja vaivattomalta, samoin kaikenlaiset kurssityöt, eikä edes tarvitse miettiä, mitä vapaa-ajallaan tekisi, mutta jossain vaiheessa se viimeinenkin päässäsi oleva verisuoni napsahtaa vääjäämättä. Siinä vaiheessa ei ole enää kenelläkään kivaa, kun koulumme käytävillä vaeltavat punasilmäiset, aneemisesti eteensä toljottavat oliot,

10

Veitikka 01/05

joita saattaa hyvällä mielikuvituksella luulla ihmisiksi. Tästä tavasta pääsee eroon totuttelemalla. Seuraavaan jaksoon otatkin enää vain yhdeksän kurssia, sitä seuraavaan, kahdeksan ja niin edelleen. Ja ennen kuin huomataksaan, käyt läpi pelkkiä täysin inhimillisiä kuuden kurssin jaksoja.

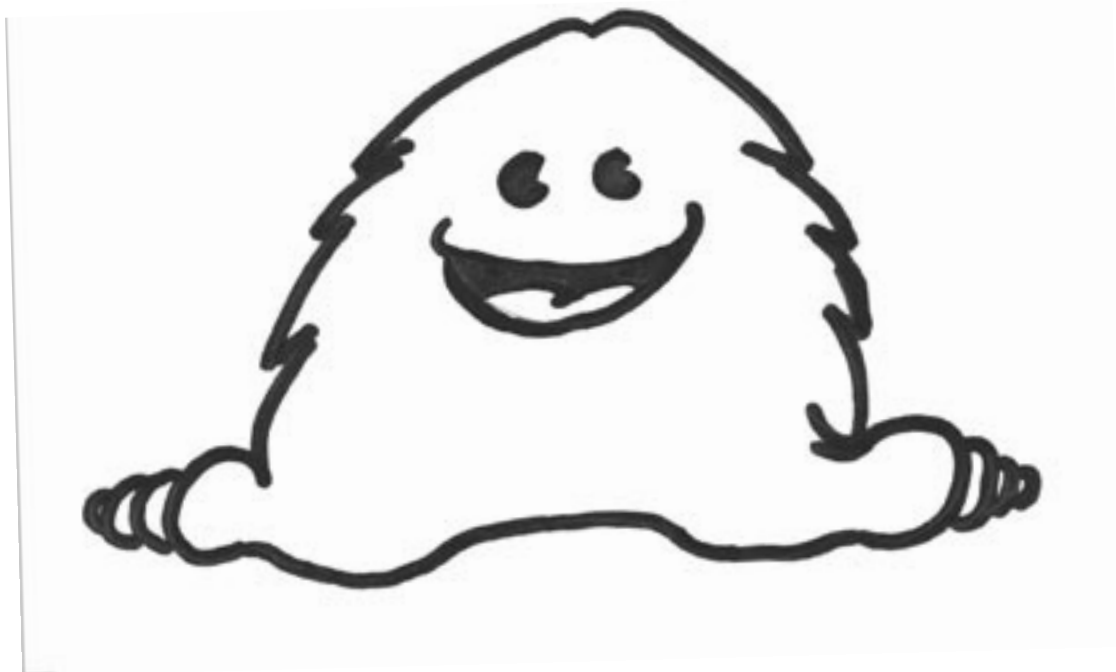
Oire nro 4 - Hallusinaatiot

Linja-auton lipuntarkastaja on epämukava tapaus. Vielä epämukavampaa on, jos häntä luulee projektityötä takaisin penääväksi uskonnon opettajaksi, ja hänelle alkaa huutaa kovaan ääneen jotain siitä, miten sinulla on koira ja sillä on terävät hampaat. Kun ensimmäinen asia, minkä aamulla herätessäsi näet ovat verhoissasi kovaan ääneen huutavat tekemättömät vapaaehtoiset kurssityöt, ja viimeinen asia illalla sänkysi yläpuolella leijuva dokumenttikameran heijastama kaavio mannerlaattojen liikkeestä, on syytä mennä aiemmin nukkumaan. Ja ruveta tekemään pakollisia hommia ennen koetta edeltävää päivää. Tai sitten syyttää sitä koira.

Oire nro 5 - Bisketti- riippuvaisuus

Lyseolaisethan suorastaan paisuvat silmissä tämän Rotuaarin varrella sijaitsevan kahvilan korvapuustien ja Sacher-leivosten voimasta. "Biskettiin vai filosofian tunnille, Biskettiin vai filosofian tunnille, Biskettiin vai filosofian tunnille"-mantraa kuulee usein toistettavan shakkilautalattioiden varsilla. Opiskelijat koittavat piiloutua kaulaliinjojensa ja huppujensa taakse livahtaessaan ovista ulos raikkaaseen ilmaan ja suunnistaessaan kohti Biskettiä. Parannuskeinot ovat harvassa. Joko totutat itsesi automaattikahviin tai jatkat toimiasi kuten aina tähänkin asti.

Sanjam

Jim - Opettaja, jonka tunneilla oikeasti viihdyttiin

Kevätlukukauden alkaessa oppilaat palasivat kursseilleen ja takertuivat taas kiinni harmaaseen arkeen. Opettajainhuoneesta oli kuitenkin kadonnut lyseolaisen englannintuntien riemastuttaja, 32-vuotias **James "Jim" McWhirr**. Veitikan toimitus haastatteli Jimiä lähdön tunnelmissa jmc -ryhmän pikkujouluissa.

Aloitetaan vaikka näillä tylsillä kysymyksillä. Millainen koulutus sinulla on?

Semmoinen koulutus jonka perusteella en ole millään tavalla pätevä opettaja. En oikeastaan voisi olla vähemmän pätevä – minulla ei ole edes englannin opettajan koulutusta. Minulla on kandidaattina Modern Language Studies, pääaineena ranska. Sen jälkeen tein maisterin tutkinnon – mikä se onkaan suomeksi – soveltavasta kielitieteestä.

No Jim, mikä on suloutesi salaisuus?

Mikä se on, se sana? Ja siis kysyt minulta? Jaa-a. [Viaton hymy.]

Kannatatko Kärppiä vaikka muutatkin Helsinkiin?

Ketkä? Koko joukkue voisi olla tässä huoneessa enkä tunnistaisi ketään. En pidä jääkiekkoa edes urheilulajina. Jääpallo, se on hieno laji, mutta jääkiekko...

Miksi muutit Suomeen?

Ensin yritin päästä Chileen. Ajattelin yliopiston jälkeen, kun olin ollut vuoden töissä kebabravintolassa, että mitäs sitten. Halusin ulkomaille ja jostain syystä Etelä-Amerikkaan. Se on hurjan muotoinen maa, pitkä ja kapea. Olen aina tykännyt kartoista. Sitten sattumalta löysin helposti töitä Oulusta.

Harrastuksesi?

Tai Chi, jongleeraus, musiikki ja kielet: suomi, kiina ja ranska.

Niin, ja vedät myös Lyseon draamaryhmää. Miten aikasi oikein riittää kaikkeen?

Minulla on perusvika, että innostun aina erilaisista turhista asioista.

Mikä on paras muistosi Lyseolta?

Tuli mieleen yksi juttu – tiesin että kysyisit tätä. Se oli siinä hetkessä niin huippu. Englanti 1 –kurssi, se oli aivan huippu kurssi, vaikka mietin että opitteko siellä mitään. Ajattelin että ohjeet eivät mene perille, kun yleensä ohjeet annettuani mitään ei tapahdu. Sitten kysyin kerran: "Miks muuten yleensä menee niin että viiden minuutin päästä tajutaan ohjeet? Mistä se johtuu ja mikä on homman nimi?" Tuli hiljainen hetki. Sitten yksi oppilas heräsi "Ai mitä meidän pitää tehdä?" Se ajoitus ja kaikki – se oli vaan niin huippu.

Tulevaisuudennäkömäsi?

[Pitkä hiljaisuus] Tarkoittaako tämä sitä, että minulla ei ole suuria tulevaisuudensuunnitelmia? Kiinan oppiminen olisi suuri unelma, ja se, että pääsisi maahan pitkäksi ajaksi asumaan.

Aiotko jatkaa opetustyössä?

Kyllä, mutta en nyt. Luultavasti pidän tauon, mutta luulen että haluan tehdä sitä taas joskus. Aikaa on aika paljon ja lukio on hirveän kiva, mutta toisaalta myös hirveän vaativa.

Minkälaisia luonteenpiirteitä opettajalta mielestäsi vaaditaan?

Pitää olla rento ja ymmärtää, miksi oppilaat tekevät mitä tekevät, sillä oppilailla on aina hyvä syy.

Entä mitä opettajainhuoneessa tapahtuu – kuka keittää kahvit?

Vahtimestari keittää aamulla kahvit, mutta en oikeastaan tiedä koska en juo kahvia. Ei siellä paljoa tapahdu. Yleensä valitetaan paljon. Melkein kaikki valittavat työolosuhteista ja kaikesta muusta.

Minkä neuvon haluaisit antaa opettajaksi aikoville?

Älkää olko turhan täsmällisiä.

Mistä saat kaikki ideasi?

Jostain ne tulevat. En yleensä keksi paljoa itse, englannin opetus on niin suuri teollisuus ja on olemassa paljon kirjoja ja materiaalia. Tunnin ohjelman keksin yleensä minuuttia ennen tunnin alkamista.

Mihin opettajien luovuus sitten katoaa ja miksi?

Kyllä minullakin on paljon samanlaisia tunteja nykyään. Lukio on kuitenkin sellainen liukuhihnatehdas, että luovuus loppuu helposti ja tunnit samanlaistuvat. Suomalainen oppikirjaperinne voisi olla myös yksi tekijä. Englannissa opettaja tuo aina materiaalin tunneille.

Mainitse kaksi hyvää ja kaksi huonoa asiaa Suomessa.

Hierarkian puute. Opettajilla on auktoriteettia tavallaan liikaa, mutta vähemmän kuin Englannissa. Taisin kyllä menettää oman käytävääuskottavuuteni jo silloin englanti 1 –kurssilla. Toinen hyvä asia on helppo kieli. Huonoa on taas se, että Suomessa on vähemmän monikulttuurisuutta ja vähemmän värikästä kuin esimerkiksi Englannissa. Suomessa on myös vähän jäykkää. Sosiaalisen itsevarmuuden puuttuessa ihmisillä on taipumus olla vähän turhankin jäyhiä.

Olet selvästi saavuttanut tietyn statuksen Lyseolla – kuulit kerran muutaman ekaluokkalaisten itkävän ”ensin lähtee Jukka Kuure ja nyt Jim”. Tiedätkö yhtään kuinka paljon tulemme kaipaamaan sinua ja oppituntejasi?

En tiennyt, mutta nyt kyllä viime viikkojen aikana olen ruvennut huomamaan että – niin. Kyllä olen aina tiennyt että musta tykätään [naurahdus], mutta olen myös miettinyt että oppiiko kukaan mitään.

Tarjoatko Helsingissä sitten kärkkäriä ja rössypottua?

En tunne kärkkäriä, mutta rössypottu on kyllä tuttu ilmiö. Jos stadilaiset eivät ole minulle kilttejä niin ehkä sitten syötän sitä niille.

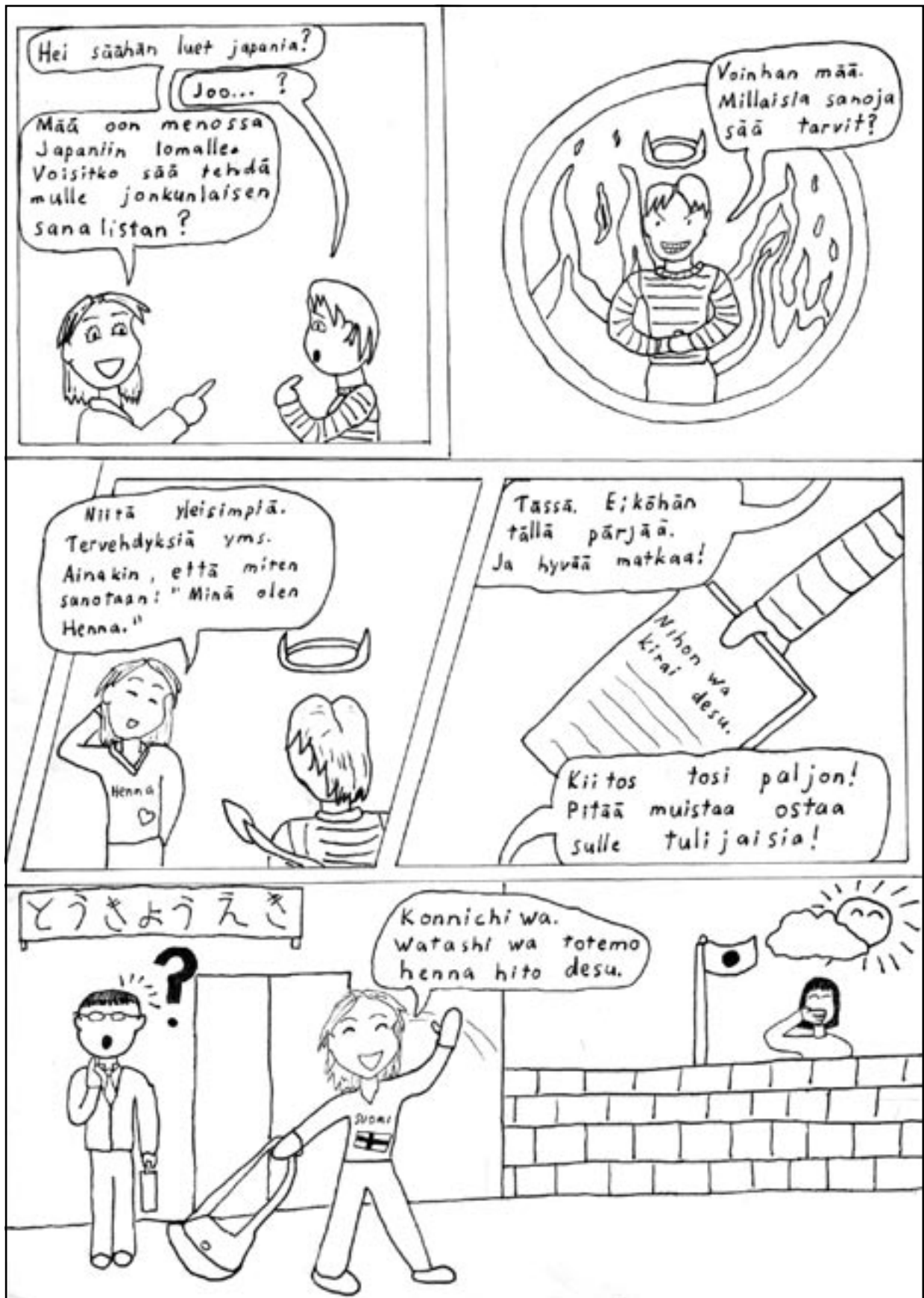
Minkä elämänohjeen haluaisit antaa lyseolaisille?

No, olipa hyvä kysymys. Yritän saada selvää.

[Viaton hymy]

Sevi

Henna finlandojin!

Suomennokset: Henna Finlandojin! - Outo suomalainen! • Nihon wa kirai desu. - Japani on inhottava.
Konnichi wa. Watashi wa totemo henna hito desu. - Päivää. Minä olen todella outo henkilö.

Naisen unelmia

Nainen herää, katsoo raukeana kelloa. Hän säpsähtää, kello on jo varttia vaille kahdeksan. Hän nousee ylös, pukeutuu nopeasti ja katsahtaa peiliin, punta-roiden juodako kupin kahvia vai meikata. Ei kerkeä tehdä molempia. Peilistä katsoo kaunis nainen takaisin, hän hymyilee ja pörröttää hiukan hiuksiaan. Nainen hymyilee ja nappaa avaimensa pyyhkähtäen ulos ovesta, meikittömänä.

Auto starttaa poikkeuksellisen kiltisti. Nainen joutuu ajamaan hiukan ylinopeutta ja moottoripyöräpoliisi pysäyttää naisen auton. Nainen hymyilee ja poliisi kyselee ylinopeuden syytä kauniilta neidiltä. “Kuinka sitä nyt tuli niin lujaa kuin satasta ajettua?” “Voi kun minä myöhästyn kohta työpaikalta tärkeästä kokouksesta” Nainen huokaa ja poliisi hymyilee repien sakkolapun. “Seuratkaa perässä. niin minä johdan teidät ajoissa töihin.”

Poliisi hymyilee naiselle, joka seuraa poliisia autollaan ja he saapuvat ajoissa toimistolle. Nainen kiittää ja poliisi lähtee matkoihinsa. Nainen juoksee hissiin ja saapuu juuri ja juuri ajoissa kokoushuoneeseen. Naisen pomo odottaa siellä hymy huulilla. “Ah, me peruimme kokouksen, huomasimme sen olevan turha. Pidä ilta-päivä vapaata, ansaitset sen.”

Nainen hymyilee ja kiittää ja päättää spontaanisti lähteä kuluttamaan vapaata iltapäiväänsä kampaajalla tai jollain muulla mukavalla.

Nainen saapuu vakiokampaamoonsa ja avaa oven. Häntä tervehditään ja hänen vakiokampaajattarensa onkin poikkeuksellisen hyvällä tuulella ja tarjoaa hius-hoidon puoleen hintaan naiselle.

Töiden jälkeen naisen poikaystävä saapuu ja hakee tämän asunnolleen romanttista koti-iltaa varten. Nainen ajattelee miehen tarjoavan jälleen kerran pizzaa ja vesilasin mutta kun nainen astuu ovesta sisään, mies ottaa naisen takin ja saattaa hänet pöydän ääreen. Mies

on kokannut gourmet-aterian, joka on suussa sulavaa.

Pari vetäytyy sohvalle kuuntelemaan naisen lempimusiikkia. Nainen väsy ja mies kietoo kätensä tämän ympärille, joka nukahtaa miehen kainaloon. Yhtäkkiä nainen tuntee kyynärpään kyljessään ja avaa silmänsä, katsoen kelloa. Kello on kahdeksan, ja nainen juoksee paniikissa keittiöön, josta hän löytää miehen kuorsaamassa sammuneena oluttölkki kädessä ja naama pizzalaatikossa. Puhelin alkaa soida; pomo soittaa huutaakseen naisen lyttyyn palaverista myöhästymisestä.

Yep, tervetuloa todellisuuteen.

Miss D

Sisäinen opettaja -testi

Kuten kaikki ovat varmasti elämänsä aikana kuulleet, jokaisessa meissä asustelee mitä kummallisimpia otuksia, kuten esimerkiksi pieni lehmä, hyvä ihminen, alitajuinen minä tai massa-teini. Näiden lisäksi jokaisessa lyseolaisessa piilee myös sisäinen opettaja. Tarkistapas kuka sinun sisälläsi lymyilee.

- Mihin maahan haluaisit matkustaa ja miksi?
  - Ranskaan, koska se on aivan valtavan ihastuttava maa.
  - Tuota.. totta kai ainakin Kreikkaan, sehän tosiaan on täynnä näitä historiallisia nähtävyyksiä tai sitten tosiaan Mesopotamian alueelle, siellähän tuota niin tapahtui se neoliittinen vallankumous siinä 3000 eKr.
  - Naurun saarilla, koska en ole vielä siellä käynyt.
  - USA:ssa, tarkemmin sanottuna New Yorkissa, sillä haluaisin ottaa selvää sen monista paikallisista sanonnoista, jotka askarruttavat minua.
- Mikä on lempikappaleesi?
  - Edith Piaf: Milord
  - Bomfunck Mc's: Freestyler
  - Fröbelin Palikat: Sutsisatsi
  - Beatles: Yesterday
- Hauskuutatko usein muita esimerkiksi kertomalla vitsejä?
  - En koskaan.
  - No tuota... tietystihän se vaihtelee paljonkin ja tosiaanhan se riippuu siitäkin mikä niin kuin lasketaan vitsiksi... elikkä en nyt tosiaan hirveämmin
  - Kyllä aika usein.. vähintään kerran tunnissa.
  - Olen luonnostani hauska 24/7.
- Miten luettelet aakkoset?
  - Aatami, Bertta, Celsius...
  - Aleksanteri, Bonaparte, Caesar...
  - Alumiini, Bromi, Cesium...
  - Ei, Bii, Cii...
- Puhutko mielelläsi englantia?
  - En koskaan.
  - No jaa, tuota tosiaan tilanteesta riippuen, elikkä ihan yleensä kyllä puhun.
  - Juuuu.
  - My English is perfect.
- Mikä on lempivaatteesi?
  - Viehko solmio yhdistettynä pukutakkiin.
  - Kaulahuivi.
  - Valkoinen takki.
  - Farkkutakki.
- Keräätkö jotain?
  - Ex libriksejä.
  - Lehtileikkeitä.
  - Lumituisku-laseja.
  - Suomen eri murteiden sanakirjoja.
- Mikä on lempiruokasi?
  - Aprikoositorrttu.
  - Ei oikein tuo aika tahdo riittää syömiseen, elikkä tuota kuitenkin mikä nyt sitten sattuu milloinkin olemaan siinä...
  - Kouluruoka.
  - Perinneruoat.
- Mikä on toivelahjasi?
  - Postikortti Ranskasta.
  - Rannekello.
  - Hyvä mieli.
  - Kahvikuppi.
- Miten luonnehtisit itseäsi?
  - Valtavan hyvätapainen.
  - Viiripää, muttei pahimmasta päästä.
  - Sopivasti lapsenmielinen.
  - Happy old man.

Hyvästi jää, talvinen sää

Tämä talvi on ollut luonnottoman lämmin. Ei ole ollut montaa -35 asteista päivää, vaikka normaalisti niitä on liikaakin. Uutena vuonnakin tarkeni mennä ulos. Tällainenko on tulevaisuus? Meistä tulee ”siltoin minun nuoruudessani...”-ihmisiä, kun kerromme 1900-luvun talvista. Tätä menoa menetämme ison osan pohjoista identiteettiämme. Meistä tulee nössöjä.

Ilmasto on lämmennyt huomattavasti viimeisen 50 vuoden aikana, lähinnä ihmisten toiminnan vuoksi. Suurin syy muutokseen on fossiilisten polttoaineiden käyttö ja teollisuusmaiden, erityisesti USA:n, suuret kasvihuonekaasu-päästöt. Vuosisadan loppuun mennessä Suomen ilmasto muistuttaa nykyistä Tanskaa ja Ruotsin keskiosia. Aika pelottavaa. Lumirajakin on kuulemma siirtymässä Oulun korkeudelle. Muutokset menevät jo ihan älyttömyyksiin! Ei niin että hirmu kylmä talvi on mukava, mutta silti. Ilmastolla on aina ollut mukava kauhistuttaa ulkomaalaisia. On luonnetta kasvattavaa vetää pyörää irti lumikinoksesta keskellä koulumatkan. Ei ole tarvinnut tehdä sitä tänä vuonna,

eikä vaan siksi että kuljen nykyään bussilla.

Lumen ja kylmän puute on surullista. Me kärsimme kylmästä, joten olisi vähintään reilua, että tulevatkin sukupolvet saavat siitä osansa. Millaisia liikuntatunnit olisivat olleet ilman hiihtoa ja luistelua säässä kuin säässä? Eivät tarpeeksi inhottavia. Entä ketä voi syyttää myöhästymisistä parin vuosikymmenen päästä jos ei ilmastoa? Elämä tulee olemaan vaikeaa. En halua edes miettiä, mitä liikunnanopettajat keksivät hiihdon tilalle. Ei varmaan mitään mukavaa.

Kansainvälisen tutkimuksen mukaan 50 vuodessa jopa neljänneistä maailman kasvi- ja eläinlajeista uhkaa sukupuutto, jos ilmastomuutosta ei saada pysäytettyä. Yhteensä yli miljoona lajia. Ilmastomuutokset eivät ole vain arvailua. Ne ovat täyttä totta. Parasta alkaa valmistautumaan henkisesti. Niin epäreilulta kuin se tuntuukin.

Inna

Meitä keisarit ei enää hoivaa

Oulun Lyseon lukio, kuinka ihana oletkaan! Ovet ovat meille aina auki ja luokissasi opimme aina uutta. Tieto ja teknologia on uusinta uutta ja luokissa on aina kuuma. Eikö täällä ole sinustakin aika tunkkaista?

Ilmanvaihto on suosittu keskustelun aihe jos säästä ei tiedä sanoa, sillä sisällä on kuuma säällä kuin säällä. Opettaja voi aina vedota ilmanvaihtoon jos kukaan ei viittaa.

Miksei asialle sitten tehdä mitään? ”Lyseo on museoviraston suojelukohde”, toteaa Iloinen Lyseolainen ylpeästi, ”ei sitä saa muuttaa.” Oppilaiden hyvinvointi on ehdottomasti toissijaista rakennuksen ilmanvaihdon kulttuuriperinnön rinnalla.

Koska kulttuuriperintö on niin tärkeä, voisimmekin hakea ratkaisua Suomen historiasta. Luokan 23 seinältä löytyvässä, Keisarillisen senaatin hyväksymässä, vuonna 1910 julkaistussa koululaitosten puhtaanapitoa koskevassa ohjeessa todetaan mm. että ”välitunneiksi tulee oppilaitten poistua luokkahuoneista, jotka ovat tuuletettavat (mieluummin ristivedon avulla)”, ja että ”opetuksen päätyttyä on luokkahuoneita tuuletettava vähintään neljännestanti”. Koska Lyseon ilmanvaihto on luultavasti Keisarillisen Venäjän aikuinen, olisi vain itsestäänselvää noudattaa näitä ohjeita.

Akfa

Kirjakauhua ja pölyä

Lyseolaiset näkyvät ja kuuluvat maailmalla. Vaikka meidät usein leimataan ”pidän varalta biologian kirjaa mukana, jos vaikka sattuisi vapaahetki pönttämiseksi” –tyyppinä, me menestymme ja kirjoitamme ehkä kirjan tai pari. Tätä kunniaa rakas lukiomme tukee täysillä, ja on juuri sen vuoksi varannut ihan ikimoman nurkkauksen lyseolaisten kirjoittamille kirjoille! Ehei, en tietenkään väitä, että piiloiikeena olisi lukiomme egoistisen maineen pönkitys.

Pieni arvoitus: Se on kookas ja vaaleansininen. Sen lasiset ovet ovat luultavasti olleet lukittuina vuodesta kirjapaino saakka. Ovien takaa paistaa henno pölykerrostuma, joka on jakautunut tasaisesti nidosten päälle. Voin 95 % varmuudella huutaa loistavaa ja onnitella sinua oikeasta ratkaisusta; vastaus on kirjahylly. Vaikka hylly sijaitsee koulumme kirjastossa yleisellä paikalla, sen kätkemät teokset ovat olleet oppilaiden ulottumattomissa kauan. Annetaan varmuuden vuoksi ajo-ohjeet tietämättömille maagisen kaapin luokse: Saavut kirjaston ovelle. Voit vaikeamman kautta lähteä pujottelemaan kirjahyllyjen välistä, aivan kuten Aino on osalle meistä opettanut teinipoloneesi-tanssin yhteydessä. Toinen vaihtoehto on kävellä suoraan eteenpäin, kunnes kohtaat seinän. Kävele vihreän liitutaulun ohi ja voilä.

Päätän ratkaista monia vaivanneen kysymyksen kaapin oikeasta sisällöstä ja pyydän henkilöä, joka haluaa pysyä anonyymina (lue: vahtimestari), avaamaan sen. Avainnippu helisee monien avaimien painosta. Huomaan selvästi, miten vahtimestarin kädet tärisivät hänen aina tehdessä uutta yritystä. Kymmenen yritystä myöhemmin, avain kääntyy lukossa ja kaapin ovet helähtävät iloisesti auki pitkän tauon jälkeen. Nopean vilauksen jälkeen en näe oikeastaan muuta kuin kasan epämääräisiä teoksia, joiden nimet eivät varmasti hou-

kuttelisi ketään: Uusi runo, Oi, aika sä entinen, Yks on tarpeellinen...

20. kirjan jälkeen lievä masennus kolkuttaa selkäni takana. Mieleepäni tulvii kuivia muistoja: Kaljupäinen historianopettajani – rauha hänen eläkevuosilleen – on kirjoittamassa narisevalla liidulla kuivalle taululle. Hän tavaa hitaasti Viipurin linnoituksen sanoja taululle. Yhtäkkiä huomaan Viipurin pamaus- teoksen kädessäni! Kirkaisen ja nakkaan nopeasti kirjan takaisin hyllyyn.

Vanhimmat kirjat lähentelevät 1900-luvun alkupuolta. Tästä voimme tehdä surullisen päätelmän, että ainakaan Raamatun kirjoittajat eivät olleet lyseolaisia. No, lohdutaudutaan sillä, että onhan meillä aina Ilmari Kianto.

Ollaanpa siis ylpeitä. Ehkä muutamat meistä jopa saavat nimensä pölyttymään lukkojen taakse – ja kärsimään tulevaisuuden Veitikan toimittajan halveksivista katseista.

Herra Tuhat

Kamppailu musiikkiluokan herruudesta

Tämän artikkelin tarkoitus on paljastaa teille, rakkaat lukijat, keille kuuluu kunnia koulumme käytävillä kaikuvista sulosoinnuista – tai ainekirjoitustunnilla epämiellyttävästi tajuntaan tunkeutuvasta bassorummun jyskeestä. Toimittajamme löysivät ainakin kaksi eri vakior ryhmää, jotka vuorollaan koettelevat niin Lyseon musiikkiluokan rumpukalvoja kuin kuulijoitte korviakin. Bändikilvassa puolueettomana pysyttelevä Veitikka esittelee lyhyesti kaksi koulumme oppilaista koostuvaa bändiä, ja jättää tuomiovallan teidän käsiinne.

Valitettavasti osa haastattelun sadosta ei ole sopivaa luettavaa lyseolaisten herkille silmille, joten intiimimpään tunnelmaan päästäkseen innokkaimpien fanien on syytä leirytyä luokan 11 liepeille, missä on mahdollista bongata pojat liveinä lähes päivittäin.

Kuvassa leveästi hymyilevät **Heikki B.** (vas.), **Janne**, **Ernest** ja **Heikki I.** ilmoittavat nimekseen *Quatro Arafat*. Nämä ykkösluokkalaiset pojat eivät kuulemma varsinaisesti ole ”bändi”, mutta soittelevat yhdessä koululla aina kun opettajat eivät ”yritä asettua heidän musiikkilisen uransa kehityksen esteeksi” – eli eivät päästä heitä musiikkiluokkaan välituntisin. Työnjako bändissä vaihtelee; Ernest on vakiorumpali, muut soittavat milloin mitäkin, ja vierailevana tähtenä nähdään silloin tällöin uskollinen ”bändäri” **Netta-Ida**.

Idoleikseen pojat nimeävät *Metallican* keulahahmo **James Hetfieldin** lisäksi pari vaikeasti kirjoitettavaa nimeä, joista yhtyeen sisäisen sovun säilyttämiseksi mainittakoon **Mike Portnoy** sekä **John Petrucci**. *Quatro Arafat* itse soittaa lähinnä metallia – popin soittokin myönnettiin juuri ja juuri. Sen sijaan rappia, **Antti Tuiskua** tai *The Rasmusta* ei mitä todennäköi-

simmin tulla kuulemaan heidän soittamanaan. *Quatro Arafat* eroaa omien sanojensa mukaan toisista hyvän musiikin ja ilmeisen lahjakkuuden lisäksi myös siksi, että he ovat ”paremmannäköisiä”.

Lyseon musiikkiluokasta soittopuuhiesta yllätetyillä **Henryllä** (kuvassa oik. vokaalit), **Jukalla** (kitara), **Pekalla** (kitara), **Teemulla** (rummut) sekä **M-A:lla** (basso) ei ole yhteistä nimeä, mutta he soittavat yhdessä pari kertaa viikossa, myös koulun ulkopuolella. Pieniä esiintymisiä koulun tilaisuuksissa on ollut jonkin verran, ja kehuja on tullut myös opettajien taholta. Ammatti musiikin parissa olisi tietenkin kaikkien unelmatyö, mutta sen varaan he eivät aio laskea, vaan kertovat soittavansa lähinnä omaksi ilokseen.

Pojat listaavat suurimmiksi musiikillisiksi vaikuttajikseen *Hetfieldin* sekä *Schafferin*, bändeistä mm. *Iron Maidenin* ja *Cannibal Corpsen*. Maailman parhaasta levystä ei päästy yhteisymmärrykseen, mutta samaa mieltä oltiin siitä, että hip hopia soitettaisiin ainoastaan maksusta. Omaan musiikkiin yritetään poimia esikuvien parhaat puolet unohtamatta kuitenkaan omaa linjaa. Poikien mukaan heidän ja *Quatro Arafatin* suurin ero on se, että he osaavat soittaa useammankin kuin yhden biisin, toisin kuin ”paranoidpojat”.

Timppa & Mary

Sodassa, rakkaudessa ja koulunkäynnissä

Hyvät arvosanat ja menestymisen paine eivät ole mitään uusia ilmiöitä Lyseolla. Moni ei kuitenkaan välttämättä tiedä, että menestyksen takana eivät ole pelkästään armoton puurtaminen ja kofeiinitabletit, vaan lyseolaiset ovat tarvittaessa valmiita kokeilemaan myös vähemmän sallittuja menetelmiä.

Tutkivan journalistin korvaamattomana apuna asian selvittämisessä toimivat historian luokan edessä olevat koneet, jotka usein jäävät käyttäjien huolimattomuuden takia sellaiseen tilaan, että kuka vain voi käydä lukemassa heidän postejaan. Postien seasta paljastui ahkerien lyseolaisten oikea luonne.

Keinoja ei kaihdeta menestyksen tavoittelussa, mutta silti suurin osa käytetyistä keinoista on aika harvinaisia ja perinteisiä. Lunttilaput ovat osa arkipäivää, mutta niiden piilottaminen opettajien valvovilta silmiltä on aivan oma taiteenlajinsa. Yksi erikoisimmista piilopaikoista oli lappujen leipominen kekseihin, jotka sitten vietiin eväinä ylioppilaskirjoituksiin. Luonnollisesti laput piti hävittää käytön jälkeen syömällä. "Pieni musteen maku on pieni hinta hyvistä arvosanoista", keksien leipoja kirjoitti ystävälleen.

Vähemmän perinteisiä keinoja edustaa esimerkiksi tapaus, jossa opiskelija oli käynyt hyvissä ajoin ennen kirjoituksia kirjoittamassa juhlasalin pulpettiin muistilappuja tussilla, joka näkyy vain ultraviolettivalossa. Huijauksen yritys epäonnistui, sillä oppilaan ultraviolettivalokynä takavarikoitiin ovella, mutta häntä ei kuitenkaan osattu epäillä huijaamisesta ja edelleen juhlasalissa on pulpetti, johon on kirjoitettu keskikokoisen novellin verran ruotsin sanastoa ja kielioppia.

Aina menestyksen tavoittelun äärimmäisyyksiin vieni ei tarkoita huijausta kokeissa. Sitä voi esiintyä myös niihin valmistautuessa. Eräässä tapauksessa joukko opiskelijoita suunnitteli vatsataudin aiheuttamista opettajalleen, jotta saisivat toisen opettajan kertauskursseilleen. Tapauksessa onneksi säästyttiin sairastumisilta, kun opetusryhmä jaettiin kahtia ja opiskelijat laitettiin toisen opettajan ryhmään.

Lyseolaisilla on hämmästyttävän hyvä mielikuviutus suunnitellessa tapoja pärjätä koulussa, mutta suurimmassa osassa tapauksista suunnitelma jää vain puheasteelle, eikä sitä uskalleta toteuttaa. Joka tapauksessa lyseolaisia voi pitää tulevaisuuden menestyjinä. Vaikka he eivät olisikaan oletettuja ahkeria ja tunnollisia työläisiä; heillä on ainakin kilpailuhenkiseen työelämään sopivaa kekseliäisyyttä.

Mako

Sisäinen opettaja -testin tulokset

Eniten A:ta, Kosti Saarikoski

Aivan kuin hyvät viinit, sinäkin kypsyt hiljalleen valtavan hyväksi kulttuurin asiantuntijaksi. Sinä jaksat pinnistellä ja ponnistella kaikenmaailman kielioppien mielenkiintoisissa maailmoissa. Vaikkei ranska olisi-kaan sinun luvattu maasi, voit silti odottaa urasi urkenevan jonkin toisen kielen kautta. Eläköön! Ainakaan sinua ei näe pipo päässä ruokalassa, koska kannatat henkeen ja vereen perinteisiä arvoja.

Eniten B:tä, Tuula Siira

Olet värikäs ja puhelias persoona. Koskaan ei tiedä mihin tulevaisuus johtaa, mutta menneisyydestä voi ottaa opiksi monin eri tavoin. Historian siipien havina on korvillesi musiikkia ja juuri siksi jaksatkin kuluttaa historian luokan penkkejä ahkerasti. Elikkä, osaat hahmottaa suurempia kokonaisuuksia ja kuitenkin ottaa siis ihan linjavetona muutamia asioita. Vaikka punainen lankasi uhkaa joskus hukkaa, on matka määrän-päätä tärkeämpi.

Eniten C:tä, Harri Kinnunen

Osaamisesi painottuu matemaattisten aineiden puolelle. Olet myös mukana kansainvälisissä ympyröissä ja uusien – enemmän tai vähemmän toimivien – innovaatioiden kehittäminen on mielipuuhaasi. Huumorin kukkasi ei pääse lakastumaan edes hyytävillä talvipakkasilla ja testat ihmisten huumorintajuisuutta tuon tuostakin. Reippaalla ja pirteällä asenteellasi hiihtelet kirjoitustenkin läpi turhia stressaamatta.

Eniten D:tä, Juhani Lavikainen

Rakastat kahvikuppiasi ja omaa rauhaa, mutta tulet toimeen myös sosiaalisissa kuviokellunnoissa. Ahkeralla työskentelyllä pääset varmasti elämässäsi hyvin tuloksiin eikä englannin yo-kirjoitusten arvosanasi jää helvetin puolelle. Perisuomalaisen jämpästä tyylistäsi on sinulle varmasti hyötyä elämässäsi ja saat ikuisia ystäviä ympäri maapalloa. Muista kuitenkin ettet pilaa arvokkaita lomapäiviäsi innokkailla tulkkaustaidoillasi

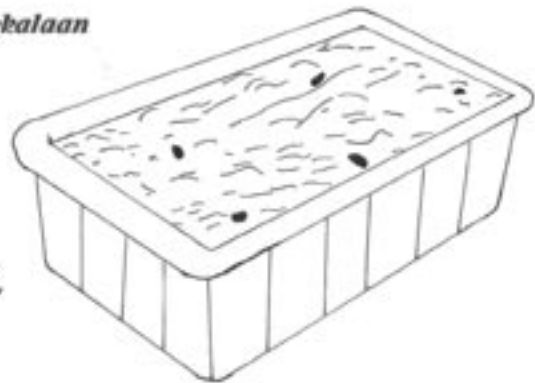
Tellu

ÄÄNESTÄKÄÄ MAKSALAATIKKO UUDELLE KAUELLE LYSEON TOIVERUOKANA!

Hän lupaa teille:

- erilaisen, mutta perinteisen makuelämyksen
- paremman huomisen ruokalaan
- puotukkaa ja rusinoita

Vaalit lähestyvät, käyttäkää äänestys-oikeuttanne!

Veitikan askartelunurkka esittää:

Sanasokkelo

Etsi seuraavat tästä numerosta tutut sanat:

Abimies

Bisketti

Cappuccino

Eläinmuseo

Gourmet

Jongleeraus

Kianto

Kärkkäri

Kärsämäki

Metallica

Nöyhtä

Orientaatiorefleksi

Paranoid

Ultraviolettivalokyna

A W S D F R D V G U G S F Y U I A B I T G U E R M E T A L C A P
F R E G Y U H D F G Y T Y U A S B O R I E N T A R L I O F R E R
A E D R F J O N G J O N G L E E R A U S Y U P O I L R E T I N E
A B T E M R U O G T R E U T M E T K Ä R N Y H F R E T I Y U F E
N Y U O I K O F R T E D R R F I D K K A A L I E R I L A I M M I
E R W S A I S K B I S K E A T R N Y W Ä G R U T N T Y I K O E K
D F H Y T A I I R A M I U V E S E V R F R C C C Ö U T D S S T S
E R F B D A S E F O T N A I K A S E D F G S G H Y H H H T T A O
S R B I S K E T T I I U B O I K O G O U M I Ä T H O A S D R L F
L T A E B I R E E I T K K L I K K M S Ä R J K M T I O U I F L F
O O R I E N T A A T I O R E F L E K S I Y T R F Ä F U G G G I P
I O U G R E T D S E G D H T T H Å Ä Ö O E W F L L K L U U O C I
E W S T R T M A R Y I T R T B I S K E T E T T I K I I T E S A W
I B E K W E R R T O Y O I I K U O L Y O S S N U M Ö Y H I L O P
A E I F I S K E N Y R I T V F R E S T I K I U T H Y U J F E R S
B S M D B F E A E T R E C A P P U C C I N O T M A M A N U K A H
I A I F U H R K S D R G T L F Y H K I I U T G G N G H U K I K I
M T B Y G A O L K T I L P O O I K L U J M I J S E I M A J I O L
I Y A W P A S D U K Ä R K K Ä R I E R D F G T Y W T Ä C S F R K
E P R O H T J U Y H N A I Y R A M I U M Y L Y I L P Å L Ö Ö L K
E D J U P I H A N T Z A S N D R D T Y T J I H Y U K G R E D D E
T Y U S A E R L L G N O J Ä K S I B T O T I R E T I K I L P O U

Viimeiset sanat

Mika Aalto:

”Uskokaa tai älkää, mä olin suunnitellut tämän valmiiksi, en vain muista enää.”

”Ilman työtä ei kursseista pääse läpi. Paitsi ehkä opettaja.”

”Lintu on eläin, jonka ihossa kasvaa tikkuja, joissa kasvaa epämääräistä nöyhtää.”

”Valitettavasti joudun poistumaan paikalta tunnin loppumisen vuoksi.”

”Hys! Käyttäkää tekstiviestiä niin ei tarvi puhua!”

”Tärkeää ei ole sisältö, vaan muoto! (Ohje pätee elämässä yleensäkin.)”

Pekka Järviluoma:

”Otetaanko orientaatiorefleksi tänne suuntaan?”

”Kopauttakaa minua jos nukahdan kesken tunnin.”

Jukka Keski-Filppula:

”Se on vähän niinku hei hei katolilaisille.”

”Pythagoras oli aika villi mies.”

Juhani Lavikainen:

”Tässä ollaan, sano Mooses pensaassa.”

Jim McWhirr:

”Shut up!” (radiolle)

”Prepositions are an awful pain in the backside.”

”Tomorrow’s always a bit of a bastard,”

”Kun mä seison luokan eessä mä yleensä vaan rupeen heiluttamaan käsiäni.”

Pasi Piippo:

”Onko jollain nyt jotain, mitä oot aina halunnut adjektiiveista tietää, mutta et oo koskaan uskaltanut kysyä? Nyt on tilaisuutesi!”

Armi Väyrynen:

”Nyt voin tunnustaa, että oon käyttänyt maksullisia miehiä. Pistäkähän paremmaksi.”

”Mitä te valitatte? Teillä on enää pari vuotta jäljellä, mut on tuomittu elinkautiseen.”

Tuula Siira:

”Mutta jos TSI sais päähän, että oman piristyksen vuoksi joka aamu paiskais telkkarin lattialle...”

”Jos lävelee sinne kauppaan ja alkaa räiskiä lautasia niin se on tahallista”

”Mun kyllä pitäis olla nukkumassa. Älkää ihmetelkö jos ei loppuviikolla näy koulussa”

”Nyt on vakavat asiat kyseessä. Viime tunnilla alkoi ensimmäinen maailmansota.”

Anne Roms:

”Ehkä tämä Kymmenen Veljestä pitäisi sensuroida teiltä.”

Koonnut:

Ka

